

$$\|R_N\|_{L_2(D)} \leq C \varepsilon^{N+1}, \quad (10)$$

де константа C не залежить від ε .

На закінчення сформулюємо результат роботи.

Теорема. Нехай виконуються умови 1), 2). Тоді розв'язок задачі (1), (2) допускає асимптотичне розвинення (3), де $U_i(x, t)$, функції типу примежового шару $\Pi_i(\xi, t)$ та $Q_i(\eta, t)$ визначаються рекурентно і є розв'язками відповідно задач (4), (7); (5), (8); (6), (9), залишковий член $R_N(x, t, \varepsilon)$ допускає оцінку (10).

І. В а б и щ е в и ч П.Н. Нелокальные параболические задачи и обратная задача теплопроводности. - Дифференциальные уравнения, 1981, 17, № 7, с. 1193-1199. 2. В а с и л ь е в а А.Б., Д в о р я н и н о в С.В. О периодических решениях сингулярно возмущенных уравнений параболического типа. - Науч. тр. Куйбышевского гос. пед. ин-та, 1979, № 232, с. 145-154. 3. В и ш и к М.И., Л ю с т е р н и к Л.А. Регулярное вырождение и пограничный слой для линейных дифференциальных уравнений с малым параметром. - Успехи мат. наук, 1957, 12, № 5, с. 3-122. 4. Д в о р я н и н о в С.В. Об асимптотике периодических решений сингулярно возмущенных уравнений параболического типа. - М., 1978. - 18 с. Рукопись деп. ВИНТИ, № 3535. 5. К у р а я т Р. Уравнения с частными производными. - М.: Мир, 1964. - 840 с. 6. Л о м о в С.А. Введение в общую теорию сингулярных возмущений. - М.: Наука, 1981. - 400 с. 7. Т р е н о г и н В.А. Об асимптотике решения почти линейных параболических уравнений с параболическим погранслоем. - Успехи мат. наук, 1961, 12, № 1, с. 163-170.

Стаття надійшла до редколегії 01.09.82

УДК 517.946

В.М. Флюд

ЗМІШАНА ЗАДАЧА ДЛЯ СИНГУЛЯРНО ЗБУРЕНОГО РІВНЯННЯ ГІПЕРБОЛІЧНОГО ТИПУ

В області $D = \{(x, t): 0 \leq x \leq l, 0 \leq t \leq T, T > 0, l > 0\}$ розглянемо задачу

$$\varepsilon \left(\frac{\partial^2 u}{\partial t^2} - \frac{\partial^2 u}{\partial x^2} \right) + a(x, t) \frac{\partial u}{\partial t} + b(x, t) \frac{\partial u}{\partial x} + c(x, t) u = f(x, t), \quad (1)$$

$$u(x, 0; \varepsilon) = \varphi(x), u_t(x, 0; \varepsilon) = \psi(x), \quad (2)$$

$$u(0, t; \varepsilon) = \mu_1(t), u(l, t; \varepsilon) = \mu_2(t), \quad (3)$$

де $0 < \varepsilon \ll 1$ - малий параметр.

Методом примежового шару [2, 3], застосовуючи функції кутового примежового шару, побудуємо асимптотичний до деякого порядку $N > 0$ розклад розв'язку задачі (I) – (3).

Нехай виконуються умови:

1) всі дані задачі (I)–(3) достатньо гладкі для справедливості проведених нижче викладок;

2) $a(x,t) > 0 \forall (x,t) \in D$, $b(0,t) < 0$, $b(l,t) > 0 \forall t \in [0, T]$;

3) справедливі такі умови узгодженості:

$$\varphi(0) = \mu_1(0), \quad \psi(0) = \mu'_1(0),$$

$$\varphi(l) = \mu_2(0), \quad \psi(l) = \mu'_2(0),$$

$$\varphi''(0) = \mu''_1(0), \quad \varphi''(l) = \mu''_2(0),$$

$$a(0,0) \varphi(0) + b(0,0) \varphi'(0) + c(0,0) \varphi(0) = f(0,0),$$

$$a(l,0) \varphi(l) + b(l,0) \varphi'(l) + c(l,0) \varphi(l) = f(l,0);$$

4) $|b(x,t)| < a(x,t) \forall (x,t) \in D$.

Умови 2), 3), 4) відіграють важливу роль при побудові функцій примежових шарів різної природи, які виникають у задачі та під час оцінки залишкового члена.

Змішана задача виду (I)–(3) розглянута М.Г.Джавадовим [4] (у випадку $n > 2$ незалежних змінних) і Р.Гілом [6] (у випадку двох незалежних змінних) за умови, що функція $b(x,t)$ одного знака в розглядуваній області. Асимптотику розв'язку порядку

$N > 0$ вони будували без використання функцій кутового примежового шару, але на дані задачі накладались більш жорсткі умови узгодженості.

Асимптотичний розклад розв'язку задачі (I)–(3) шукаємо у вигляді

$$u(x,t;\varepsilon) = \sum_{i=0}^N \varepsilon^i u_i(x,t) + \varepsilon \sum_{i=0}^N \varepsilon^i \Pi_i(x,\tau) + \sum_{i=0}^N \varepsilon^i Q_i(\xi,t) + \\ + \sum_{i=0}^N \varepsilon^i Q_i^*(\zeta,t) + \sum_{i=0}^N \varepsilon^i P_i(\xi,\tau) + \sum_{i=0}^N \varepsilon^i P_i^*(\zeta,\tau) + R_N(x,t;\varepsilon), \quad (4)$$

де $\tau = \frac{t}{\varepsilon}$, $\xi = \frac{x}{\varepsilon}$; $\zeta = \frac{l-x}{\varepsilon}$ – регуляризувчі перетворення, функції, що входять у (4), визначимо нижче.

Регулярна частина асимптотики $V(x, t; \varepsilon) = \sum_{i=0}^N \varepsilon^i V_i(x, t)$ визначається із задач (тут і надалі для скорочення запису вважаємо, що функція з від'ємним індексом тотожно дорівнює нулеві)

$$\begin{cases} a(x, t) \frac{\partial V_k}{\partial t} + b(x, t) \frac{\partial V_k}{\partial x} + c(x, t) V_k = f_k(x, t), \\ V_k(x, 0) = \varphi_k(x), \end{cases} \quad (k = \overline{0, N}), \quad (5)$$

де $f_0(x, t) = f(x, t)$, $f_k(x, t) = -\frac{\partial^2 V_{k-1}}{\partial t^2} + \frac{\partial^2 V_{k-1}}{\partial x^2}$, $(k \geq 1)$, $\varphi_0(x) = \varphi(x)$,
 $\varphi_k(x) = -\Pi_{k-1}(x, 0)$, $(k \geq 1)$.

Функції $\Pi(x, \tau; \varepsilon) = \varepsilon \sum_{i=0}^N \varepsilon^i \Pi_i(x, \tau)$, $Q(\xi, t; \varepsilon) = \sum_{i=0}^N \varepsilon^i Q_i(\xi, t)$, $Q^*(\zeta, t; \varepsilon) = \sum_{i=0}^N \varepsilon^i Q_i^*(\zeta, t)$ повинні в сумі з регулярною частиною асимптотики $V(x, t; \varepsilon)$ задовольняти відповідно другу початкову умову (2), першу та другу граничні умови (3). Задачі для знаходження $\Pi_i(x, \tau)$, $Q_i(\xi, t)$, $Q_i^*(\zeta, t)$ отримуємо [1] стандартним способом. Вони мають вигляд

$$\begin{cases} \frac{\partial^2 \Pi_k}{\partial \tau^2} + a(x, 0) \frac{\partial \Pi_k}{\partial \tau} = \pi_k(x, \tau), \\ \frac{\partial \Pi_k}{\partial \tau}(x, 0) = \psi_k(x), \quad \Pi_k(x, \tau) \xrightarrow{\tau \rightarrow \infty} 0, \end{cases} \quad (6)$$

де $\pi_k(x, \tau)$ - деяка лінійна комбінація $\Pi_s(x, \tau)$ ($s < k$) і їх похідних, причому $\pi_0(x, \tau) \equiv 0$; $\psi_0(x) = \psi(x) - \frac{\partial V_0}{\partial t}(x, 0)$, $\psi_k(x) = -\frac{\partial V_k}{\partial t}(x, 0)$ ($k \geq 1$);

$$-\frac{\partial^2 Q_k}{\partial \xi^2} + b(\ell, t) \frac{\partial Q_k}{\partial \xi} = q_k(\xi, t),$$

$$Q_k(0, t) = \mu_{1k}(t), \quad Q_k(\xi, t) \xrightarrow{\xi \rightarrow \infty} 0, \quad (k = \overline{0, N}); \quad (7)$$

$$-\frac{\partial^2 Q_k^*}{\partial \zeta^2} - b(\ell, t) \frac{\partial Q_k^*}{\partial \zeta} = q_k^*(\zeta, t),$$

$$Q_k^*(0, t) = \mu_{2k}(t), \quad Q_k^*(\zeta, t) \xrightarrow{\zeta \rightarrow \infty} 0, \quad (k = \overline{0, N}); \quad (8)$$

$q_k(\xi, t)$ і $q_k^*(\zeta, t)$ певним чином виражаються відповідно через $Q_s(\xi, t)$ і $Q_s^*(\zeta, t)$ ($s < k$), причому $q_0(\xi, t) \equiv 0$,
 $q_0^*(\zeta, t) \equiv 0$, $\mu_{10}(t) = \mu_1(t) - V_0(0, t)$, $\mu_{20}(t) = \mu_2(t) - V_0(\ell, t)$, $\mu_{1k}(t) = -V_k(0, t)$,
 $\mu_{2k}(t) = -V_k(\ell, t)$, $(k \geq 1)$.

Таким чином, функції $\Pi_i(x, \tau), Q_i(\xi, t), Q_i^*(\zeta, t)$ знаходять відповідно з (6) – (8) як розв'язки задач для звичайних диференціальних рівнянь (x і t у відповідних задачах – параметри). Легко переконатись, що при виконанні умови 2) ці функції являються функціями примежового шару.

Функція $\Pi(x, \tau; \varepsilon)$, задовольняючи другу початкову умову з $V(x, t; \varepsilon)$, вносить нев'язку в граничні умови при $x=0$ і $x=\ell$. Аналогічно функції $Q(\xi, t; \varepsilon)$ і $Q^*(\zeta, t; \varepsilon)$ вносять нев'язки в початкові умови. Для їх усунення будують функції кутових примежових шарів $P(\xi, \tau; \varepsilon) = \sum_{i=0}^N \varepsilon^i P_i(\xi, \tau)$ і $P^*(\zeta, \tau; \varepsilon) = \sum_{i=0}^N \varepsilon^i P_i^*(\zeta, \tau)$ які відіграють роль відповідно в точках $(0, 0)$ і $(\ell, 0)$.

Розглянемо кутовий примежовий шар $P(\xi, \tau; \varepsilon)$, а $P^*(\zeta, \tau; \varepsilon)$ будемо аналогічно. Враховуючи сказане, для знаходження $P_k(\xi, \tau)$ запишемо задачу

$$\frac{\partial^2 P_k}{\partial \tau^2} - \frac{\partial^2 P_k}{\partial \xi^2} + a(0, 0) \frac{\partial P_k}{\partial \tau} + b(0, 0) \frac{\partial P_k}{\partial \xi} = g_k(\xi, \tau),$$

$$P_k(\xi, 0) = -Q_k(\xi, 0), \quad \frac{\partial P_k}{\partial \tau}(\xi, 0) = -\frac{\partial Q_{k-1}}{\partial t}(\xi, 0),$$

$$P_k(0, \tau) = -\Pi_{k-1}(0, \tau), \quad P_k(\xi, \tau) \xrightarrow{\xi, \tau \rightarrow \infty} 0, \quad (9)$$

де $g_k(\xi, \tau)$ лінійно виражається через $P_s(\xi, \tau)$ ($s < k$) і їх похідні, причому $g_0(\xi, \tau) \equiv 0$.

Отже, для визначення функцій $P_k(\xi, \tau)$ ($k = \overline{0, N}$) маємо граничну задачу в чверті площини для гіперболічного рівняння другого порядку з постійними коефіцієнтами. Записавши явний вигляд розв'язків задач (6), (7), можна переконатись, що початкові та граничні умови задачі (9) узгоджені в кутовій точці $(0, 0)$.

Розв'язок задачі (9) можна записати в явному вигляді за допомогою функції Рімана [5]. Доведемо лему, аналогічну лемі з праці [4], і покажемо, що $P_k(\xi, \tau)$ дійсно функції кутового примежового шару. Для залишкового члена $R_N(x, t; \varepsilon)$ методом інтегралів енергії [5] одержимо оцінку

$$\|R_N(x, t; \varepsilon)\|_{L_2(D)} \leq c \varepsilon^{N+1}. \quad (10)$$

Сформулюємо цей результат у вигляді теореми.

Теорема. Нехай виконуються умови I) – 4). Тоді розв'язок задачі (I)–(3) допускає асимптотичне зображення виду (4), де

функції $U_i(x, t)$ знаходяться як розв'язки задач (5), звичайні прилежові шари $\Pi_i(x, \tau), Q_i(\xi, t), Q_i^*(\xi, t)$ являються відповідно розв'язками задач (6), (7), (8); $P_i(\xi, \tau), P_i^*(\xi, \tau)$ - функції кутового прилежового шару, залишковий член задовольняє (10).

Висловлюємо вдячність В.М.Цимбалю за керівництво роботами.

І. Б у т у з о в В.Ф. Угловой погранслои в смешанных сингулярно возмущенных задачах для гиперболических уравнений. - Мат. сб., 1977, 104, № 3, с. 460-485. 2. В а с и л ь е в а А.Б., Б у т у з о в В.Ф. Асимптотические разложения решений сингулярно возмущенных уравнений. - М.: Наука, 1973. - 278 с. 3. В и ш и к М.И., Л ю с т е р н и к Л.А. Регулярное вырождение и пограничный слой для линейных дифференциальных уравнений с малым параметром. - Успехи мат. наук, 1957, 12, № 5, с. 3-122. 4. Д ж а в а д о в М.Г. Смешанная задача для гиперболического уравнения с малым параметром при старших производных. - Докл. АН СССР, 1963, 152, № 4, с. 790-793. 5. К у р а н т Р. Уравнения с частными производными. - М.: Мир, 1964, - 830 с. 6. Geel R. On Initial-Boundary Value Problems of Hyperbolic Type in Singular Perturbation Theory. - In.: Report of the Mat. Institute of Amsterdam, 1975, p. 1-30.

Стаття надійшла до редколегії 18.02.85

УДК 517.946

Г.П. Лопушанська

РОЗВ'ЯЗОК ДРУГОЇ КРАЙОВОЇ ЗАДАЧІ ДЛЯ ПАРАБОЛІЧНОГО РІВНЯННЯ ДРУГОГО ПОРЯДКУ У ПРОСТОРІ УЗАГАЛЬНЕНИХ ФУНКЦІЙ

У ряді праць [3 - 5] доведено існування розв'язку загальної параболічної крайової задачі в різних функціональних просторах, у деяких просторах узагальнених функцій. За допомогою функції Гріна і фундаментальної функції побудуємо розв'язок другої крайової задачі для параболічного рівняння другого порядку у просторі узагальнених функцій D' .

Нехай Ω_0 - область в R^n , обмежена замкненою $n-1$ -вимірною поверхнею Ω_1 , класу C^∞ ; $Q_i = [0, T] \times \Omega_i$, $i = 0, 1$; $D(\Omega_0)$, $D(\bar{Q}_0)$, $D(Q_1)$ - простори нескінченно диференційованих